

venlighed til at faae denne — jeg tør ikke sige Keilighedsløve, da vi nys hørte den høitærede Minister sige, at den ikke er det, men jeg fristes ellers meget til at benævne den saaledes. Jeg kan ikke erkjende, at denne Nødvendighed er tilstede netop for nærværende Tid, da den høitærede Minister har stillet i Udsigt en Kirkecommissiøn, bestaaende af Geistlige og Menighedsmedlemmer til at tage de kirkelige Forhold under Overveielse. Jeg kan heller ikke erkjende, at det er paatrængende nødvendigt at vedtage denne Lov af Hensyn til den enkelte Menighed, for hvis Skyld jeg ikke kan frigjøre mig for den Tanke, at den nærmest er kommen frem, nemlig Ryslinge, efter som denne allerede administrativt har faaet Berettigelse. Jeg kan heller ikke forstaae, at den har savnet Frihed; den har i alt Fald benyttet Friheden, men om den har været berettiget dertil, skal jeg ikke sige; de have døbt, confirmeret, begravet deres Døde og forvaltet Sacramenterne, og jeg veed ikke, om der kunde være nogen større Frihed, som de kunde ønske sig. De kunne holde Forsamlinger, enten det er i Huus eller paa aaben Mark eller i en Bæde. Det er mig ikke bekjendt, at de ere blevne tiltalte derfor, og følgerlig troer jeg, at der fra deres Side gjerne kunde ventes en søie Tid, indtil en Commissiøn havde afgivet sin Betænkning over disse Forhold. Jeg kan ikke nægte, at det vistnok er Tilfældet, at der hist og her kan være Trang til Ordets bedre Forkyndelse; men jeg maa ogsaa sige, at jeg glæder mig over, at der paa mange Steder allerede har viist sig betydelig Fremgang i saa Henseende, idet vi have ikke saa mange nidkjære og dygtige Præster. Men hvis der savnes Noget i saa Henseende, troer jeg, at vore kirkelige Tilsynsmænd kunde bidrage væsentligt til at afhjælpe det, naar nemlig Tilsynet var lidt mere virksomt, end det i visse Tilfælde er. — Et andet Spørgsmaal er, om der virkelig vil kunne udvirkes noget Godt ved denne Lov. Ja, det er maaffee feil af mig, at jeg drager det i Tvivl, men jeg haaber, at man vil undskyldte det. Det forekommer mig, som om den ærede Cultusminister selv kunde have en lille Tvivl derom, da han, saavidt jeg erindrer, ikke alene i Mo-

liverne, men ogsaa her idag har udtalt, at denne Lov ikke vil blive benyttet i stort Omfang. Naar den ikke bliver benyttet, er der følgerlig ikke Trang til den; men hvis der virkelig var Trang til den, maa jeg rigtignol for mit Vedkommende sige, at til at afhjælpe en saadan Trang er dette lille Lovforslag kun et meget ringe Bidrag. Jeg troer, at, naar der virkelig er en Trang tilstede, og man vil afhjælpe denne, da kan dette ikke skee ved at sige: Vi ville give den og den Ret, men den skal betales meget dyrt. — Der blev af en æret Taler nævnt Ryslinge Menighed og sagt, at den søgte at slutte sig om Birkebal. Ja, naar der lægges en saadan Omhu for Ryslinge Menighed for Dagen, skulde jeg vel nærmest være den, som var Tak skyldig derfor; men jeg kan dog til Beroligelse for det ærede Medlem sige, at Ryslinge Menighed i Henseende til det kirkelige har det overordentligt godt, idet vi have en særdeles nidkær, dygtig og begavet Præst. Var det imidlertid om Frime-nigheden i Ryslinge, der blev talt, da maa jeg gjøre opmærksom paa, at det dog ikke var hele Ryslinge Menighed, der fulgte med Birkebal, men kun en lille Deel deraf. Skulde det nu være Tilfældet, at det høie Thing ønskede videre at fremme denne Sag, saa kan jeg ogsaa være med til at stemme for dens Overgang til 2den Behandling, dog med det Pusle, som jeg haaber vil blive fremsat i et Forslag, at Sagen maa komme i et Udvalg, for der at blive behandlet saa søie som muligt. Jeg skal dermed slutte, da der allerede er gaaet saa lang Tid med Sagens Behandling her.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forhandlingerne i dette Møde og opgive Dagsordenen for næste Møde, der vil blive afholdt imørgen, Tirsdag, Middag Kl. 1½. Dagsordenen vil da være:

- 1) Fortsættelse af første Behandling af:
Forslag til Lov om Valgmenigheder.
- 2) Første Behandling af:
Forslag til Lov om ekstraordinært Pensions-